

ønske, at vi overhovedet slutte os sammen og danne Kvindesagsforeninger.

Om Midlerne til de forskellige Spørgsmaal's Løsning kunne vi jo sagtens være uenige; om det endelige Maal maaske ogsaa. Dette Maal, som vel først naas efter længere Tids Forløb, dette Maal, som er den absolute Ligestilling af Kønnene *over for Loven*; den Dag, Loven ingen Kønsforskel kender, er Kvindesagen løst.

Nu er det jo saadan, at Lovene — de Love, som udelukkende laves af Mænd — de spænde Ben for Kvinderne, sætte Grænser; det skulle Lovene slet ikke gøre; de skulle jo paa alle Omraader helst være saa gode som muligt, *men*, først og fremmest, altsaa set fra et Kvindesagsstandpunkt, enten de ere gode eller daarlige, skulle de, som sagt, ingen Kønsforskel kende, *og Grænsevogter*, det skulle de overlade til Naturen at være; den skal nok vise sig at være ufejlbar.

Naa, men for at komme tilbage til Klubaftenerne. De vil altid træffe et Medlem af Bestyrelsen, ja jeg haaber, at her altid vil være flere til Stede, men et Medlem altsaa, som er „jourhavende“ og hvis Opgave det er eventuelt at skaffe Dem et eller andet lille Foredrag, en Oplæsning eller lignende, og under alle Omstændigheder at være meget elskværdig imod Dem.

Og saa maa De endelig selv bringe noget med, indvendig fra, mener jeg; det er jo en gammel Sandhed, som gælder den ubetydeligste Ting at det, man ikke sætter noget ind paa, det faar man ikke noget ud af. De skal komme her hen med god Vilje til at faa Udbytte, til *selv at skaffe Dem Udbytte af disse Aftener*.

Og saa var det jo altid rart, om en eller anden havde noget paa Hjerte, et eller andet Spørgsmaal, stort eller lille, som Vedkommende kunde ønske drøftet med Meningsfæller eller Modstandere; det kunde jo, efter Omstændighederne, enten meddeles til en af Bestyrelsen i Forvejen, eller fremkomme paa selve Klub-aftenen, ganske som man selv synes.

Saa er der Mad- og Røgspørgsmaalet.

Hvad Maden angaar, saa er man stillet fuldstændig frit; man kan gaa her hen uden at give en Øre ud, og ønsker man en Kop Kaffe eller Te og lidt Smørrebrød, saa kan det faas; her er jo Restaurant i Huset.

Med Hensyn til Røgspørgsmaalet da er den inderste Stue reserveret for dem, der ønske at nyde deres Cigar eller Cigaret.

I Aften er Fru Norrie jourhavende, og hun har bedt Pastor Dahlhoff om at fortælle lidt om Diakonissernes Sag og Gerning. og Pastor Dahlhoff har været saa elskværdig at sige Ja“.

Pastor Dahlhoff fra Emauskirken holdt derefter et meget underholdende og oplysende Foredrag om Diakonissesagen, navnlig om dens Grundlæggelse her i Landet og i Tyskland og om dens Grund-